

धरस् (wie eben) f. Bez. dämonischer Wesen (zu Fall bringend, verführend): विश्वा इरस्माद्भरसो वि बाधसे RV. 2, 23, 5. दुक्तं जिघीषन्धरसं मानुन्नाम् 4, 23, 7.

धर्य (wie eben) ved. P. 3, 1, 123.

1. धस् s. धंस्.

2. धस् (= 1. धस्, धंस्) adj. am Ende eines comp. (nom. sg. धत्, du. धसौ, धद्वाम्) P. 3, 2, 72. Vor. 3, 106. 153. fallen machend, zu Fall bringend: पर्ण° P., Sch.

धस्न् (von धस्) m. N. pr. eines Königs der Matsja Çat. Ba. 13, 5, 4, 9.

धस्नि (wie eben) m. der Sprühende, Spritzende (Wolke): (गौः) मिमांसा मायं धस्नावधिं श्रिता RV. 1, 164, 29. Nira. 2, 9.

धस्ति (wie eben) m. N. pr. eines Mannes (vgl. धस्): यभिर्धस्तिं पुरुषस्तिमावतम् RV. 1, 112, 23.

धस्तिर (wie eben) adj. besprenkt, bedeckt: सं भूम्या अतो धस्तिरा अदन्त RV. 7, 83, 3. — Vgl. धूसर.

धस्ति (wie eben) f. P. 3, 3, 94, Vārt. 1, Sch. das Aufhören, Vernichtung (nämlich aller Folgen von Handlungen); so heisst einer der 4 Zustände, welche der Jogi erreicht: कर्मणामिष्टदृष्टानां जायते फलसंतयः। चेतसो ऽपकषायत्वं यत्र सा धस्तिरुच्यते ॥ Mān. P. 39, 22.

धस्मन् (wie eben) m. Befleckung, Verdunkelung: न धस्मान्स्त्वन्वीर्येप आ धुः RV. 4, 6, 6. अपेक्ष धस्मापति स्वयं धैषो अपायति 8, 53, 15. — Vgl. ध्रु.

धस्मन्वत् (von धस्मन्) adj. verhüllt (?): सं त्वो धस्मन्वद्येतु पायः सं रूपि स्पृक्ष्यायः सकृन्नी RV. 7, 4, 9. n. nach Naigh. 1, 1150 v. a. उदक Wasser.

धस् (von धस्) 1) adj. spritzend, stiebend: प्रायुवो नभस्वोर्ध्वं न वक्ता धस्त्रा अपिन्वयुवतीर्कृताः RV. 4, 19, 7. uneig. ausstreuend so v. a. freigebig: कस्य धस्त्रा भवयः कस्य वा नरा राजपुत्रेव सवनाव गच्छयः 10, 40, 3. — 2) m. N. pr. eines Mannes (vgl. धसात): धस्त्र्योः पुरुषत्योरा सृक्ष्माणि दमहे RV. 9, 58, 3. Aus dieser Stelle verdorben: धस्त्रे वै पुरुषती तर्त्तपुरुषाभ्यां सकृन्नाण्यदितस्ताम् Pāṇāv. Ba. 13, 7, 12, wo der Schol. धस्त्रे als f. fasst und dieses = masc. erklärt.

धाता f. N. einer Pflanze und zugleich ihrer Frucht gaṇa करीतक्यादि zu P. 4, 3, 167.

धौ 1) m. a) Krähe AK. 2, 5, 20. 3, 4, 20, 221. H. 1322. an. 2, 563. MED. sh. 16. Vjūtp. 117. AV. 11, 9, 9. 12, 4, 8. Kāṭj. Çr. 25, 6, 9. Suçr. 1, 22, 4. 103, 14. प्रमथ्येनां करेयुस्तु क्विर्धाङ्गा इवाधरात् BRĪHMAN. 2, 17. शुष्कवृक्षस्थितो धाङ्ग आदित्याभिमुखस्तथा। माये चोदयते वामं चतुर्थीरमसंशयम् ॥ MĀN. 143, 17. VARĀH. BRH. S. 3, 8. 17. 24, 21. 78, 24. 87, 1. 94, 38. धौङ्गराविन् wie eine Krähe krächzend Schol. zu P. 3, 2, 79. 6, 2, 80. Am Ende eines comp. einen Tadel ausdrückend P. 2, 1, 42. तौर्थ° eine Krähe an einem heiligen Badeorte so v. a. nicht am Platze seiend Sch. Nach AK. 3, 4, 20, 221 und MED. auch ein fischfressender Vogel; nach H. an. Ardea nivea; nach Vjūtp. Falke. — b) Bettler (bildlich wegen seiner Unersättlichkeit) H. an. MED. Nach Vjūtp. frech (gleichsam eine Krähe). — c) = तर्काट MED. = तनक ÇKDr. nach ders. Aut. N. pr. eines Nāga Wils. — d) = गृह H. an. — e) in der Astr. N. eines Joga Journ.

of the Am. Or. S. 6, 432. — 2) f. ई eine best. Pflanze, = काकोली H. an. = कक्कोलिका MED. = लघुकावळी Nigh. Pr.

धाङ्गङ्गा f. N. einer Pflanze, = काङ्गङ्गा RĀGĀN. im ÇKDr. Dieses und die folgenden Wörter werden im ÇKDr. mit एम् st. ध geschrieben.

धाङ्गम्बू f. = काङ्गम्बू RĀGĀN. im ÇKDr. Nigh. Pr.

धाङ्गतुण्डफल (धा°-तु+फल) eine bestimmte Pflanze (deren Früchte einem Krähenschnabel gleichen), = vulg. थोरश्चेतकावळी Nigh. Pr.

धाङ्गतुण्डा (धाङ्ग+तुण्ड) f. und °तुण्डो f. dass. Nigh. Pr. °तुण्डो = काकनासा RĀGĀN. im ÇKDr.

धाङ्गदत्ती (धाङ्ग+दत्त) f. = काकतुण्डी RĀGĀN. im ÇKDr. = लघुरक्तकावळी Nigh. Pr.

धाङ्गनखी (धाङ्ग+नख) f. dass. RĀGĀN. im ÇKDr. Nigh. Pr.

धाङ्गनामन् (धाङ्ग+ना°) eine dunkle Art von Udumbara Nigh. Pr.

°नाम्नी f. = काकोडुम्बरिका RĀGĀN. im ÇKDr.

धाङ्गनाशिनी (धाङ्ग+ना°) f. = कृष्णा (?) Bhāvapa. im ÇKDr.

धाङ्गनासा f. und °नासिका f. = काकनासा RĀGĀN. im ÇKDr. Nigh. Pr.

धाङ्गपुष्ट (धाङ्ग+पुष्ट) m. = काकपुष्ट der indische Kuckuck Hān. 88.

धाङ्गमाची f. = काकमाची RĀGĀN. im ÇKDr. = लघुकावळी Nigh. Pr.

धाङ्गवल्ली (धाङ्ग+व°) f. 1) = काकनासा RĀGĀN. im ÇKDr. Nigh. Pr. — 2) = धाङ्गदत्ती. — 3) = करञ्ज Nigh. Pr.

धाङ्गदन्ती (धाङ्ग+अदन्) f. = धाङ्गदत्ती RĀGĀN. im ÇKDr. Nigh. Pr.

धाङ्गराति (धाङ्ग+अराति) m. Eule (Feind der Krähen) Hān. im ÇKDr.

धाङ्गिका (von धाङ्गी) f. = काकोली Nigh. Pr.

धाङ्गालिका f. = काकोली RĀGĀN. im ÇKDr. Nigh. Pr. Auch धाङ्गाली Nigh. Pr.

धान (von 2. धन्) m. das Summen, Murren (laut im Vergl. zu उपो-प्रु), eine der 7 Stufen der Rede (वाचः स्थानानि): अन्तरव्यञ्जनानामनुपलब्धिधानः TAITT. PRĀT. 2, 11. धानेन वोपांशु वा पत्नीः संपाजयति Āpāt. beim Schol. zu Kāṭj. Çr. 3, 7, 4 (nicht gedruckt). Ton, Laut überh. AK. 1, 1, 6. 1. H. 1399. शशामाक्रन्दितधानः RĀGĀ-TAR. 3, 17. मन्द्रधानधन PRAB. 73, 9. प्रलयजलधर° 83, 6. कृतानन्दडुडभि° KATHĀS. 18, 48. मृङ्गादि° ÇATR. 10, 127. कङ्कणानाम् KĀURAP. 34 (nach der Verbesserung von SCHÜTZ).

धानायन m. patron. von धन gaṇa अश्वादि zu P. 4, 1, 110.

धात s. u. 1. धन्.

धातचित्त (धात Finsterniss -+ चित्त) m. ein leuchtendes fliegendes Insect H. Ç. 173. धातचित्त ÇABDAR. im ÇKDr.

धातशात्रव (धात+शा°) m. Feind der Finsterniss, N. eines Baumes (s. श्योपाक) ÇABDAR. im ÇKDr. — Vgl. ध्रु°.

धाताराति (धात+अरा°) m. die Sonne (der Feind der Finsterniss) H. 96.

धातन्मेष (धात+उन्मेष) m. ein leuchtendes fliegendes Insect TAITT. 2, 5, 35. Hān. 75.

धत् (von धृ) s. सत्य°.

धण्, धृणाति tönen v. l. für धण् Dhātup. 13, 16.

